

Domečky Václava Havla

V roce 1967 koupil **venkovskou usedlost** v Hrádečku u Trutnova

Krátce po tzv. Sametové revoluci získal ve Zlíně 1/6 vily od Huga Vavrečky
(spolupracovník Tomáše Bati)

Svou 1/6 daroval městu, které nechalo vilu zcházet a poté zrekonstruovat.

Získal 1/2 secesního Paláce Lucerna na Václavském náměstí.

V roce 1997 prodal 1/2 za 200. mil. Kč Chemapolu, který ovládal agent Stb. Václav Junek.

V restituci získal činžovní dům na Rašínově nábřeží v Praze
a další např. V Kolkovně č. 5-7, Věžeňská 4...

Získal 1/2 vyhlídkové restaurace Barrandovské terasy.

Svou 1/2 teras hned převedl na druhou ženu Dagmar Havlovou (Veškrnovou). Ta získala zbylou 1/2 od Havlova bratra a celý areál v roce 2004 prodala.

Získal 1/2 vily Miloše Havla (pak rezidence argentinského velvyslance) na Barrandově.
V roce 1993 prodal svou 1/2 vily spol. Charouz Holding, v níž byl zřízen klub Playbon.

Playbon - hanbinec na Barrandově?

/článek vydaný 27.7.2001 již neexistující deníkem Super/

/ P R A H A / Kvůli paláci Lucerna se Václav Havel nepohodl s bratrem a švagrovou a jeho prodej Chemapolu je pod stínem bankovního tunelu. Barrandovské terasy, nyní v majetku Dagmar Havlové-Veškrnové, tiše chátrají. Ale za to, co se nyní stalo se známou vilou v Barrandovské ulici č. 17, prezidentský pár opravdu nemůže. Je z ní exkluzivní soukromý klub Villa Barrandov, který provází velmi zvláštní renomé a divné souvislosti. Komunisté vilu znárodnili, dlouhá léta v ní sídlili argentínští diplomaté, potom ji rodina Havlových dostala v restituci zpět a pak ji koupila jedna z firem automobilového závodníka a podnikatele ing. Antonína Charouze. Tento mocný muž je nejpomlouvanějším člověkem českého byznysu.

Zapovězené téma

Kauza vily Barrandov je pro mnoho vlivných lidí zapovězené téma. V této vile, jež je současně sídlem s. r. o. Villa Barrandov (předmětem podnikání je poskytování ubytování, hostinská činnost, pronájem motorových vozidel, pořádání výstav a společenských akcí) se provozuje mj. luxusní hanbinec, jehož místnosti jsou prošpikovány kamerami, mikrofony a kvalitní nahrávací technikou. Z nahrávek dění uvnitř vily má řada vlivných lidí hrůzu a při nárážkách jim naskakuje kopřivka. Mezi herci a moderátory nahrávek PLAYBON Private Club jsou i velmi zajímavé osobnosti ze světa byznysu i státního úřednictva. Obsahem jsou nejen nemravnosti z luxusních ložnic, ale i důvěrné rozhovory, takže tyto pásky udrží na uzdě velmi mnoho lidí. *Byl jsem tam jednou, ale pak jsem byl upozorněn, že se tam nahrává úplně všechno. Dvakrát jsem pak při určitých jednáních zjistil, že se mi významně naznačuje, co jsem tam dělal, nebo říkal. V životě tam už nevročím,* sdělil deníku Super spolehlivý zdroj (a ne ledajaký). Antonín Charouz může být považován za českého J. Edgara Hoovera, který byl přes 40 let ředitelem FBI, protože věděl všechno na všechny, včetně prezidentů USA.

Mastné členství

Do PLAYBON Private Clubu Villy Barrandov je dopravován skvěle rostlý dámský personál (zlí jazykové tvrdí, že i pánský), nezřídka vybíraný ze stádečka hostesek Jany Štefánkové. Členská karta zaručuje zákazníkům exkluzivního klubu velmi zajímavé služby, které doma nemají. V roce 2000 byla její cena 300 000 Kč. Jedním z jednatelů společnosti Villa Barrandov je Josef Voják (55), jenž je ve statutárních orgánech asi 11 Charouzových firem. Do listopadu 2000 byla jediným společníkem Villy Barrandov firma Charouz Group (předtím Charouz Holding), nyní společnost spravují vlastníci Vinice Property Development.

Peníze do tunelu?

Villa Barrandov je vůbec moc hezká historka. V současné době je předmětem jistého vyšetřování společnost Reality 3000, a. s. (přímý vlastník vily) sídlící na stejné adrese jako společnost Villa Barrandov. Ve statutárních orgánech jsou Charouzovi lidé a základní kapitál je 127, 4 mil. korun. Samotná vila má podle odhadů po rekonstrukci hodnotu asi 70 milionů korun. Celý pozemek, jehož značná část je ideální zejména pro horolezecký výcvik, má rozlohu 27 331 metrů čtverečních. Podle běžných bankovních pravidel lze na vilu získat úvěr zhruba 25 milionů Kč a na celou nemovitost (*parcely plus stavba*) 40 až 45 milionů Kč.

A teď se podívejte: podle výpisu z katastru nemovitostí k 21. 5. 2001 je na pozemky a stavbu zástavní právo kvůli úvěru na **50 199 178 švýcarských franků!** Tedy podle současného kursu přes miliardu - přesně 1 121 700 646 korun. Úvěr pochopitelně poskytla Investiční a Poštovní banka svému velkému akcionáři, který nyní prodává jednu firmu za druhou, např. Automedia a. s. už je v rukou Němců, velmi složitě se jedná o ABA-AIR (*velmi chutné sousto*). Společnost Reality 3000 musela IPB prezentovat geniální podnikatelský záměr, když dostala úvěr ve výši skoro desetinásobku základního kapitálu anebo je na pozemku diamantový důl, neboť každým čtverečním metrem ručí 41 000 Kč. Provoz hanbince s pořízenými nahrávkami zřejmě vytváří nevyčíslitelný kapitál, že stojí za riziko přivést banku do tunelu, který může stát až 130 miliard korun.

Pokusili jsme se k těmto poznatkům získat stanovisko Antonína Charouze nebo někoho z kompetentních představitelů. Nakonec se jeden ze statutářů vyjádřil, že pan Charouz není majitelem (*Charouz nefiguruje ve statutárních orgánech sám, nýbrž ho ve více než stovce*

firem zastupuje okruh jeho lidí), že se jedná o soukromý byznys a že interní informace do médií nepatří. A že podobné privátní kluby jsou v Čechách a po světě zcela běžné a legální, že kamery a mikrofony jsou výhradně součástí bezpečnostního systému a že o úvěrech nemá informace.

Takřka vzápětí své zcela neškodné stanovisko výslovně a důrazně odvolal. Místo toho jsme dostali nabídku ve smyslu uvažte, zda to vůbec psát, nějak se dohodneme. Tak jsme přestali shánět stanoviska a nedohodli jsme se. Důvody, proč je kolem Villy Barrandov ticho po pěšině, ačkoliv v kuloárech je až příliš živo, jsou hodně komplikované...

Vila Barrandov

V roce 1993 koupil vilu v Dělostřelecké ulici na Ořechovce (poblíž Pražského hradu)
cca za 30. 000 000,- Kč

V roce 2000 **koupil rezidenci v přímořském letovisku** Olhos de Água u města Albufeira na jihu Portugalska, kterou v roce 2005 prodal.

Prodej zdůvodnil ČTK takto: „Nedostali jsme se tam s manželkou tak často, jak jsme plánovali. Doprava z Prahy do letoviska je navíc dost komplikovaná a dům také vyžadoval údržbu, která znamenala poměrně velké náklady.“

Autíčka Václava Havla - ilustrační snímky

1964 Simca 1000

1975 Mercedes-Benz 200

1990 Lancia Thema

1994 Lancia Kappa

2003 Mercedes-Benz M Class

2006 Mercedes-Benz R 500L (zaujalo ho, že se do něj vejdou psi i spousta kufrů)

2010 Mercedes-Benz GL 500 (osmiválec 5,5 litrů, 4x4)

Krátce před smrtí přepsal svoje nemovitosti a velkou část svého majetku na Dagmar Havlovou-Veškrnovou.

Prezidentská autíčka – ilustrační snímky

1989 – ZIL 114 (v limozíně po Husákově se vozil jen několik týdnů)

1989 – Renault 21 TSE (dar prezidenta Portugalska)

1990 - BMW 735i (211 koní)

1991 - BMW 735i (silnější motor)

1992 – 2003 vystřídal dve limuzíny Mercedes-Benz 600 SE a MB S-Class 600 SEL

Tatru nechtěl - jednu dostal darem, ale nikdy v ní nejezdil, byla prý moc "papalášská"

V roce 1994 si vyzkoušel Felicii (Volkswagen). Novinářům řekl, že je to takové autíčko pro střední vrstvy a že doufá, že jim bude taky finančně dostupné. *(Felicie v základu tehdy stála 219 000 korun, což odpovídalo 31 průměrným platům)*